

หัวข้อและโครงงานวิจัย

ชื่อ สกุล	สุจิตรา บำรุงกาญจน์
ชื่อเรื่อง	แนวทางการจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของวิทยาลัย เทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ Guidelines for Education Management to Knowledge and Experience Transferring in Northern Technology Muban Kru College

หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 15 กำหนดให้จัดการศึกษามีสามรูปแบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย และให้ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนที่สะสมไว้มาเทียบโอนในระหว่าง รูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบและตามอัธยาศัย จากการฝึกอาชีพ ประสบการณ์ชีวิต หรือจาก ประสบการณ์ทำงานประกอบกับปัจจุบันโลกไร้พรมแดนเป็นยุคข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี สภาพ ของสังคมและเศรษฐกิจที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา มีโอกาส แสวงหาความรู้ได้หลากหลายวิธีจากสื่อ อุปกรณ์และแหล่งความรู้ต่าง ๆ การเรียนรู้จึงเกิดได้ทุก สถานการณ์และทุกเวลา ซึ่งสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้นอกระบบเรียนดังกล่าวไม่เป็นมาตรฐาน เดียวกัน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตจะช่วยให้ผู้ประกอบการอาชีพสามารถ พัฒนาสมรรถนะของตนจนได้วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือวุฒิ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ที่มีมาตรฐานแต่ละสาขาวิชาและสาขางานอย่างชัดเจน ในระยะเวลาที่น้อยกว่า นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในระบบเพียงอย่างเดียว

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เป็นการยอมรับผลการเรียนรู้ที่ได้จาก ประสบการณ์ ดังนั้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา จึงเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชน สามารถนำความรู้และประสบการณ์ มาขอรับการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชาในสถานศึกษา ที่เข้าเรียน และนับเป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนตามหลักสูตรตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันมีการจัดการศึกษาเทียบ โอนความรู้และประสบการณ์ทั้งใน และนอกสถาบันการอาชีวศึกษาต่าง ๆ มากมาย (แสดงในตาราง 1 และ 2)

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาดูโดยการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ที่จัดใน สถานศึกษา มากที่สุด 5 อันดับแรก ของประเทศไทย

สถานศึกษา	บุคลากร	สาขา	จำนวนนักศึกษา
วท.นครนายก	62 คน	46	6,216 คน
วท.โพธิ์ทอง	27 คน	30	3,564 คน
วท.กาญจนานิเทศสมุทรปราการ	98 คน	14	2,256 คน
วท.ธัญบุรี	64 คน	12	839 คน
วท.กาญจนานิเทศหนองจอก	58 คน	11	762 คน

ที่มา: เรียงจิตร์ มีลาภสม (2554: 6)

ตาราง 2 จำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาดูโดยการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ที่จัดใน และ/หรือ นอกสถานศึกษา มากที่สุด 5 อันดับแรก ของประเทศไทย

สถานศึกษา	บุคลากร	ศูนย์	สาขา	จำนวนนักศึกษา
วท.น้ำพอง	221 คน	31	24	3,992 คน
วท.บางปะกง	78 คน	6	8	3,646 คน
วท.ฉะเชิงเทรา	34 คน	4	15	2,658 คน
วท.องครักษ์	28 คน	13	8	2,496 คน
วท.พุทธมณฑล	34 คน	4	12	2,107 คน

ที่มา: เรียงจิตร์ มีลาภสม (2554: 7)

อย่างไรก็ตามการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เมื่อนำมาใช้กับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ซึ่งสังกัดกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีข้อกำหนดสำคัญเพิ่มขึ้นตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คือ การเขียนโครงการเพื่อขออนุญาต ซึ่งมีรายละเอียดกำหนดประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องจัดทำ ทั้งหลักสูตร ประเภทวิชา สาขาวิชาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอน หลักสูตรที่ต้องการขอเปิดเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การดำเนินงานและขั้นตอนการเทียบโอนประสบการณ์ของโรงเรียนการวิเคราะห์สมรรถนะรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา การสร้างเครื่องมือเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ฯลฯ นอกจากนี้ การดำเนินการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ยังต้องอาศัยปัจจัยส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งมีข้อจำกัดอื่น ๆ ทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาของเอกชนเพื่อการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ยังขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการจัดการศึกษาและเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่มีสนใจในการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ

ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาและการเทียบโอน
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546
4. แนวทางการเทียบโอนผลการเรียนรู้
5. การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในต่างประเทศ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาและการเทียบโอน

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มีเนื้อหาที่ส่งเสริมการเทียบโอนการศึกษาปรากฏดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2551: 4, 5, 19)

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง

(๔) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๑๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการ ตลอดจนหลักเกณฑ์การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการ เพื่อขอรับคุณวุฒิการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน

มาตรา ๕๐ สถาบันต้องจัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้ และผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) มีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2554: 1-5)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสมสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเลียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2 - 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 - 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ แบ่งเป็น

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภท ศึกษานั้น ๆ

4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะ

ด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน โครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถ จัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้อง กำหนดรหัสวิชา จำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการ อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ของตนเองและส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือยกเลิก ประเภทวิชาสาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 มีรายละเอียดสำคัญดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2554: 1-6)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้

2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริงและ เข้าใจชีวิต

3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน วิชาชีพสามารถถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานประกอบการ และสามารถสะสมการเรียนรู้และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ
3. เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ
5. เพื่อให้มีปัญหา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง
6. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้น ๆ
7. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
8. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ
9. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

1. การเรียนการสอน
 - 1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด 2 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพต่างประเภทวิชา/สาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 3 ปี

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 85 หน่วยกิต และไม่เกิน 100 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2 - 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 - 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชาฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

- 4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ
- 4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น
 - 4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภทวิชานั้น ๆ
 - 4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ
 - 4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 4 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการ อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้และคุณสมบัติ ดังนี้

7.1 พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7.2 คุณสมบัติ

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง การสันตนาการ และการส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ซึ่งประกอบด้วยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและผ่านการประเมินตามที่กำหนด

11. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง และยกเลิกประเภทวิชาและสาขาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

11.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงสาขา งานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

11.3 ให้สถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพัฒนา เพิ่มเติมรายวิชา ให้เหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่น โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

4. แนวทางการเทียบโอนผลการเรียนรู้

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2548 : 110-119) ได้จัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 โดยกำหนดแนวทางการเทียบ โอนผลการเรียนรู้ ดังนี้

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 15 กำหนดให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และให้ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนที่สะสมไว้มาเทียบโอน ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกัน หรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบและตามอัธยาศัย จากการศึกษา ฝึกอาชีพ ประสบการณ์ชีวิต หรือจากประสบการณ์การทำงาน ประกอบกับปัจจุบันโลกไร้พรมแดน เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี สภาพของสังคมและเศรษฐกิจที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา มีโอกาสหาความรู้ได้หลากหลายวิธี มีแหล่งให้ศึกษาหาความรู้ มีอุปกรณ์ช่วยในการศึกษา หลากหลาย การเรียนรู้เกิดได้ทุกสถานการณ์ เช่น การทำงาน การพบปะสังสรรค์ การเข้าร่วม กิจกรรม ชมรม กีฬา อาสาสมัคร กิจกรรมทางศาสนาและสังคม ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเรียน

ดังกล่าวไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตจะช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพสามารถพัฒนาสมรรถนะตนเองได้วุฒิ ปวช. หรือ ปวส. ที่มีมาตรฐานแต่ละสาขาวิชาอย่างชัดเจนในระยะเวลาที่น้อยกว่านักเรียนนักศึกษาปกติที่ศึกษาในระบบเพียงอย่างเดียว

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เป็นการยอมรับผลการเรียนรู้ที่ได้จากประสบการณ์ ดังนั้นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษาประชาชน สามารถนำความรู้และประสบการณ์มาขอรับการประเมินเทียบโอน เพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชาในสถานศึกษาที่เข้าเรียน และนับเป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนตามหลักสูตร ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว

สำหรับการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา/กลุ่มวิชาในหลักสูตรเดียวกันหรือต่างหลักสูตร ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ตามปกติ

วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา นำความรู้และประสบการณ์มาทำการประเมินเทียบโอนเข้าสู่หน่วยกิต เป็นการยอมรับความรู้และประสบการณ์ให้เป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ขอบข่าย

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ สามารถดำเนินการได้ 2 ลักษณะ คือ การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย และการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา/กลุ่มวิชาจากการศึกษาในระบบและนอกระบบ

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สามารถดำเนินการได้ทุกหมวดวิชา โดยเทียบโอนได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของจำนวนหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร สำหรับรายวิชาที่เรียนจากหลักสูตรอื่นของกระทรวงศึกษาธิการที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือเทียบเท่า และยังไม่จบ

หลักสูตรสามารถนำผลการเรียนมาเทียบโอนได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำหนดไว้

ประโยชน์

ประโยชน์ของการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิต มีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน

- 1.1 ลดการเรียนซ้ำในรายวิชา/กลุ่มวิชาที่มีประสบการณ์มาแล้ว
- 1.2 การเรียนในชั้นเรียนน้อยลง ลดเวลาการเดินทาง
- 1.3 ประหยัดค่าใช้จ่าย
- 1.4 ผู้เรียนสนใจเรียนหรือฝึกอบรมในระบบมากขึ้น
- 1.5 ผู้ที่เรียนไม่จบการศึกษาในระบบมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความต้องการ
- 1.6 เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในการเข้าทำงาน

หรือเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

2. ด้านหลักสูตร

- 2.1 การบริหารงานหลักสูตร ระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์งานอาชีพเข้าสู่หน่วยกิต ช่วยให้ผู้รัฐประหยัดค่าใช้จ่ายต่อหัว เช่น ค่าวัสดุผลประเมินผล ค่าวัสดุฝึก เป็นต้น
- 2.2 หลักสูตรต้องกำหนดสมรรถนะ (Competency based curriculum) ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติงาน ได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการหรือนายจ้าง

3. ด้านธุรกิจ

- 3.1 การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์งานอาชีพช่วยให้นายจ้าง/ลูกจ้าง มีการตกลงกันเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและวิธีประเมินผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2 สถานประกอบการจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของลูกจ้าง/พนักงาน ที่มีคุณภาพตามหลักสูตรการศึกษาในระบบ

3.3 สถานประกอบการหรือหน่วยงานของทางราชการหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ
ไม่ต้องเสียเวลาค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรใหม่

4. ด้านอื่น ๆ

4.1 บุคลากรของสถานประกอบการหรือหน่วยงานของทางราชการหรือผู้ประกอบการ
อาชีพอิสระ ตระหนักในการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะตนตลอดเวลา

4.2 การเรียนรู้ การฝึกเฉพาะด้านที่จำเป็นต่องานในหน้าที่ ช่วยประหยัดเวลาได้มาก

4.3 บุคลากรมีความกระตือรือร้นเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ และพัฒนาทักษะที่
ขาดแคลนส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติโดยรวม

4.4 สถานประกอบการสามารถสร้างงาน ผลิตงานได้ตามความต้องการของลูกค้า

ในกรณีที่ต้องการสำเร็จการศึกษา หรือฝึกอบรมให้เร็วขึ้น หรือไม่ต้องการเรียนใน
ชั้นเรียนสามารถขอประเมินความรู้ตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชาในหลักสูตรได้ ถ้าผู้ขอเทียบโอน
ความรู้และประสบการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ สามารถเทียบเป็น
หน่วยกิตได้โดย ไม่ต้องเรียนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชานั้น

หลักเกณฑ์การขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

1. คุณสมบัติของผู้ขอรับการประเมิน

1.1 เป็นนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

1.2 มีพื้นความรู้และประสบการณ์ในรายวิชา หรือกลุ่มวิชาที่ขอประเมิน โดยมี
หลักฐานที่แสดงถึงความรู้และประสบการณ์

2. เงื่อนไขการขอรับการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่
หน่วยกิตให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนี้

2.1 นักเรียน/นักศึกษา ลงทะเบียนเพื่อประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
ได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของจำนวนหน่วยกิตตามโครงสร้างของหลักสูตร

2.2 นักเรียน/นักศึกษา ที่มีประสบการณ์ในงานอาชีพ หรือฝึกงานในสถานฝึกอาชีพ หรือทำงานในงานอาชีพนั้นอยู่แล้ว หรือมีความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรดังกล่าวก่อนเข้าเรียน หนังสือ เข้าเรียนแล้วแต่ขอไปเรียน หรือฝึกปฏิบัติในสถานฝึกอาชีพ จะขอประเมินเทียบโอน ความรู้และประสบการณ์ เพื่อยกเว้น การเรียนรายวิชานั้นได้ นักเรียน นักศึกษาที่ประเมินแล้วไม่ ผ่านเกณฑ์ จะขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในภาคเรียนนั้นอีกไม่ได้ แต่สามารถ ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นได้ หรือสามารถขอรับคำแนะนำจากคณะกรรมการเพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการขอรับการประเมินในภาคเรียนต่อไป

3. วิธีการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ดำเนินการดังนี้

3.1 การประเมินเบื้องต้น

3.1.1 พิจารณาหลักฐานที่ทางราชการและ/หรือสถานประกอบการออกให้ เช่น ใบสำคัญ วุฒิบัตร เกียรติบัตร หนังสือรับรองของสถานประกอบการ รางวัล ฯลฯ

หลักฐานที่นำมาแสดง พิจารณาเงื่อนไข ดังนี้

- หลักฐานต้องมีอายุ ไม่เกิน 5 ปี นับถึงวันขอประเมิน หรือให้อยู่ใน คุลยพินิจของสถานศึกษา ถ้าเป็นหลักฐานที่ภาคเอกชนออกให้ต้องเป็นภาคเอกชนที่ประกอบการ ถูกต้องตามกฎหมาย

- รายวิชา/กลุ่มวิชาที่เสนอขอให้ประเมินจะต้องมีจำนวน ชั่วโมง ปฏิบัติงานและ/หรือฝึกอบรมไม่น้อยกว่าจำนวน ชั่วโมงของรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และมี สมรรถนะ หรือเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับรายวิชา/กลุ่มวิชา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

3.1.2 พิจารณาข้อมูลการสัมภาษณ์เบื้องต้น

3.2 การประเมินความรู้และประสบการณ์ ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่ หลากหลายตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรที่ขอ ประเมิน โดยคณะกรรมการประเมินเป็นผู้ดำเนินการ

3.3 การตัดสินผลการประเมินและการให้ค่าระดับผลการประเมิน

3.3.1 ให้ตัดสินผลการประเมินเป็นรายวิชาตามรายวิชาในหลักสูตร

3.3.2 ต้องได้คะแนนจากการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เข้าสู่หน่วยกิต ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 แต่ละรายวิชาที่ขอประเมิน ถ้ามีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้

ทำการประเมินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ บางส่วนอาจประเมินเช่นเดียวกับการประเมินผลการเรียนในสถานศึกษาปกติ และเวลาที่ใช้ในการประเมินต้องไม่น้อยกว่าเวลาเรียนต่อสัปดาห์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรืออยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา

3.3.3 ให้ใช้ค่าตัวเลขแสดงค่าระดับผลการประเมินตามค่าระดับผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรที่ขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

3.4 วิธีการประเมินตามข้อ 3.1 และ 3.2 สถานศึกษาอาจจัดให้มีการประเมินเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจและความพร้อมของสถานศึกษา

4. ผู้ประเมิน

ให้สถานศึกษาที่ทำหน้าที่ประเมิน แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการประเมิน ดังนี้

4.1 คณะกรรมการประเมินเบื้องต้น ประกอบด้วย ผู้รับผิดชอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการศึกษา ร่วมเป็นคณะกรรมการทำหน้าที่ประเมินจากหลักฐานข้อมูลของผู้ขอรับการประเมินนำมาแสดงไว้และสัมภาษณ์

4.2 คณะกรรมการประเมินความรู้และประสบการณ์ ประกอบด้วย ผู้รับผิดชอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีหัวหน้าแผนกวิชาหรือหัวหน้าคณะวิชา ผู้สอนหรือครูฝึกในรายวิชานั้น และผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพพร้อมเป็นคณะกรรมการทำหน้าที่ประเมินว่าผู้ขอรับการประเมินมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความชำนาญ เจตคติ รวมทั้งกิจนิสัยตามสมรรถนะ (Competencies) ในรายวิชา ที่ขอประเมิน ผ่านเกณฑ์หรือไม่ การประเมินต้องดำเนินการให้มีมาตรฐานชัดเจน สมเหตุสมผล ยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

แนวทางการเทียบโอนผลการเรียน (รายวิชา/กลุ่มวิชา)

เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนได้อย่างมีหลักเกณฑ์ มีมาตรฐานด้านวิชาการ มีความยุติธรรมและโปร่งใส สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้

กำหนดหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนให้สถานศึกษาแต่ละแห่งใช้เป็นแนวปฏิบัติในการเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ขอเทียบโอนผลการเรียน
 - 1.1 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ในสถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 2. เกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน
 - 2.1 ในภาคเรียนแรกที่ยื่นทะเบียนเป็นนักเรียน/นักศึกษา ให้นักเรียน/นักศึกษายื่นคำร้องพร้อมหลักฐานการศึกษาหรือใบแสดงผลการเรียน ที่ประสงค์จะขอเทียบโอนตามระยะเวลาที่สถานศึกษากำหนด สำหรับในภาคเรียนอื่นสถานศึกษาสามารถอนุญาตให้นักเรียน/นักศึกษา ไปเรียนรายวิชาจากสถานศึกษาแห่งอื่นและรับโอนผลการเรียนได้ ในกรณีที่สถานศึกษาไม่สามารถเปิดสอนรายวิชาใดได้
 - 2.2 ให้หัวหน้าสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน โดยคณะกรรมการประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ
 - 2.3 ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องลงทะเบียนเรียนและมีเวลาเรียนในสถานศึกษาแห่งนั้นไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียนตามหลักสูตรที่ขอเทียบโอน
 - 2.4 อายุของผลการเรียน ที่จะนำมาขอเทียบโอนผลการเรียนนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน ทั้งนี้ให้พิจารณาจากพื้นฐานธรรมชาติวิชา ความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน
 - 2.5 การเทียบโอนผลการเรียน ให้คณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนดำเนินการพิจารณาจากหลักฐานการศึกษาที่นำมาแสดงเพื่อขอเทียบโอนผลการเรียนตามวิธีการเทียบโอนผลการเรียน
 - 2.6 ผลการเรียนที่ได้รับการเทียบโอนให้คงผลการเรียนตามหลักฐานเดิมที่ปรากฏ หรือให้ผลการเรียนใหม่ที่ได้จากการประเมิน แต่ต้องไม่สูงกว่าผลการเรียนเดิม
 - 2.7 ให้สถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเทียบโอน
3. วิธีการเทียบโอนผลการเรียน

3.1 การเทียบโอนผลการเรียนจากหลักสูตรเดียวกัน

3.1.1 ให้สถานศึกษารับโอนผลการเรียนทุกรายวิชา

3.1.2 รายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียน 1 สถานศึกษาจะรับโอนหรือทำการประเมินใหม่ก่อนรับโอนก็ได้

3.1.3 ในกรณีย้ายสถานศึกษา หากมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ (ไม่ผ่าน) ในรายวิชาใดและมีสิทธิได้รับการประเมินใหม่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ด้วยการประเมินผลการเรียนให้สถานศึกษาเดิมดำเนินการประเมินใหม่ก่อน หากมีเหตุสุดวิสัยให้สถานศึกษาที่รับเข้าเรียน ดำเนินการประเมินใหม่ได้ โดยสถานศึกษาใช้ดุลยพินิจเป็นราย ๆ ไป

3.2 การเทียบโอนผลการเรียนจากหลักสูตรอื่นที่มีลักษณะเดียวกันของหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษาเอกชน หรือหน่วยงานของราชการ

3.2.1 เป็นรายวิชา หรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาใกล้เคียงกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 และมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชาที่ระบุในหลักสูตร

3.2.2 รายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป สถานศึกษาจะรับโอนผลการเรียนหรือจะทำการประเมินใหม่ แล้วจึงรับโอนรายวิชานั้นก็ได้

3.3 การเทียบโอนผลการเรียนจากหลักสูตร ปวช. หรือ ปวส. ของสถาบันการศึกษา หรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายอื่นในระดับเดียวกัน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษาเอกชนหรือหน่วยงานราชการ

3.3.1 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60 และมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชาในหลักสูตร

3.3.2 รายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2 ให้สถานศึกษาที่รับโอนผลการเรียนทำการประเมินใหม่ ถ้าเห็นว่ามีผลตามเกณฑ์มาตรฐานแล้วจึงรับโอนรายวิชานั้น

3.3.3 รายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป สถานศึกษาจะรับโอนผลการเรียนหรือจะทำการประเมินใหม่แล้วจึงรับโอนรายวิชานั้นก็ได้

รายวิชาที่มีการประเมินใหม่ตาม 3.1 และ 3.2 และ 3.3 ระดับผลการเรียน ให้เป็นไปตามผลการประเมินใหม่ แต่ต้องไม่สูงกว่าเดิม

3.4 การเทียบโอนผลการเรียนของผู้ที่สถานศึกษาให้พ้นสภาพ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3.4.1 ให้รับโอนเฉพาะรายวิชาที่ยังปรากฏในหลักสูตร หรือรายวิชา/กลุ่มวิชา ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 และมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชา ในหลักสูตร

3.4.2 ให้รับโอนเฉพาะรายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป

แนวทางการจัดการประเมินโอนผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา

1. ขั้นตอนปฏิบัติการประเมินเทียบโอนผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา
 - 1.1 จัดทำประกาศและประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน/นักศึกษาทราบ
 - 1.2 จัดเตรียมแบบคำร้องขอประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด
 - 1.3 รับแบบคำร้องของผู้ขอรับการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ หรือเทียบโอนผลการเรียน
 - 1.4 ดำเนินการประเมินเบื้องต้นและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการประเมิน
 - 1.5 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ และคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน
 - 1.6 ประชุมวางแผนการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์และเทียบโอนผลการเรียน
 - 1.7 จัดดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักเรียน/นักศึกษาที่ยื่นคำร้องขอเทียบโอน ผลการเรียน เฉพาะผู้ขอรับการประเมินเทียบความรู้และประสบการณ์ดำเนินการต่อในข้อ 1.8 - 1.11
 - 1.8 ประกาศหรือแจ้งวัน เวลา และสถานที่ที่จัดให้มีการประเมิน เพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
 - 1.9 รับลงทะเบียนการขอประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
 - 1.10 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการประเมินรายวิชา/กลุ่มวิชา

- 1.11 ดำเนินการประเมินตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้
- 1.12 จัดทำเอกสารผลการประเมินเสนอหัวหน้าสถานศึกษาเพื่อขออนุมัติ
- 1.13 ประกาศผลการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ และเทียบโอนผลการเรียนเพื่อนำผลการประเมินไปเทียบโอน ยกเว้นการเรียนรายวิชา
2. ขั้นตอนการขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของนักเรียน/นักศึกษา
 - 2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตจากสถานศึกษา
 - 2.2 ยื่นคำร้องขอประเมินความรู้และประสบการณ์ พร้อมหลักฐาน ได้แก่
 - 2.2.1 บัตรประจำตัวนักเรียน/นักศึกษา
 - 2.2.2 หลักฐานที่แสดงความรู้และประสบการณ์ เช่น
 - บันทึกประจำวัน ที่แสดงถึงสิ่งที่คุณได้รับการประเมินทำเป็นประจำทั้งที่บ้าน สถานประกอบการ ฯลฯ
 - แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) โดยรวบรวมเอกสาร ภาพถ่าย สำเนาเกียรติบัตร วุฒิบัตร จากการศึกษาทั้งในหรือนอกประเทศ การอบรมระยะสั้น รางวัลต่าง ๆ ที่เคยได้รับตลอดจนการปฏิบัติงานอาชีพที่ชัดเจน
 - หนังสือรับรองจากนายจ้าง/ผู้ร่วมงาน/ผู้นำชุมชน ซึ่งแสดงถึงการมีความรู้ ทักษะ ความสามารถในด้านอาชีพ
 - บุคคลที่คุณได้รับการประเมินสามารถอ้างอิงได้
 - ชิ้นงานหรือผลงานดีเด่นด้านวิชาการ วิชาชีพ ฯลฯ
 - หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงผลตอบแทนทางธุรกิจ (ถ้ามี)
 - 2.3 เข้ารับการประเมินเบื้องต้น
 - 2.4 รับทราบผลการประเมินเบื้องต้น และเตรียมความพร้อมเข้ารับการประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
 - 2.5 ลงทะเบียนขอประเมินตามระยะเวลาที่สถานศึกษากำหนด
 - 2.6 เข้ารับการประเมินตามระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนด
 - 2.7 รับทราบผลการประเมิน

2.8 นำผลการประเมินไปเทียบโอนเพื่อยกเว้นการเรียน หรือลงทะเบียนเรียน รายวิชา

5. การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในต่างประเทศ

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2547 : 22-30) กล่าวถึงการเทียบ ประสบการณ์ในต่างประเทศไว้ว่า การเทียบความรู้และประสบการณ์อาชีวศึกษา เป็นการยกระดับคุณค่า ของบุคคลที่เรียนรู้จากการทำงานจนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ เป็นการเพิ่มคุณวุฒิทาง การศึกษา หรือการรับรองคุณภาพฝีมือแรงงาน การศึกษาวิเคราะห์ การประเมินเพื่อเทียบโอน ความรู้และประสบการณ์ที่มีมาก่อนของประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา นิวซีแลนด์ สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย จะใช้คำเรียกที่แตกต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน ดังนี้

1. การเทียบประสบการณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา

การเทียบประสบการณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกาใช้คำว่า Prior Learning Assessment หรือ PLA และมีหน่วยงานกลางที่เรียกว่า ACE (American Council on Education) เป็นผู้ดำเนินการ กำหนดมาตรฐานการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน โดยมหาวิทยาลัยจะนำมาใช้เป็นแนวปฏิบัติ ในการเทียบโอนผลการเรียนรู้

2. การเทียบประสบการณ์ในประเทศแคนาดา

การเทียบประสบการณ์ในประเทศแคนาดาใช้คำว่า Prior Learning Assessment and Recognition หรือ PLAR แต่ละมลรัฐจะมีสภาการเทียบโอนผลการเรียนรู้ (Council on Admission and Transfer) เป็นผู้กำหนดนโยบาย มาตรฐานและแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน ให้เป็นกรอบแนวทางสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งในมลรัฐเพื่อกำหนดเป็นระเบียบ ข้อบังคับต่อไป

3. การเทียบประสบการณ์ในประเทศนิวซีแลนด์

การเทียบประสบการณ์ในประเทศนิวซีแลนด์ใช้คำว่า Assessment of Prior Learning หรือ APL และมีหน่วยงาน New Zealand Qualification Authority (NZQA) เป็นผู้กำหนดนโยบาย มาตรฐานและแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน ให้มหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆ นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน

4. การเทียบประสบการณ์ในประเทศสหราชอาณาจักร

การเทียบประสบการณ์ในประเทศสหราชอาณาจักร ใช้คำว่า Accreditation of Prior Experiential Learning หรือ APEL จะให้ความสำคัญการประเมินโดยฐานสมรรถนะหรือความสามารถในการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถสรุปขั้นตอนการประเมินได้ดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมการ และประชาสัมพันธ์ โดยสถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกัน กำหนดหลักสูตรแบบสมรรถนะ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย เกณฑ์ คู่มือการประเมินการพัฒนาผู้ประเมินเป็นหลัก

4.2 จัดทำประวัติผู้สมัครและเป้าหมายการเทียบโอน ทำการตรวจสอบความรู้ ผู้สมัครเข้ารับการประเมินเชิงสมรรถนะเทียบกับเกณฑ์ต่างๆที่ต้องการจะเทียบโอน และบันทึกข้อมูลหลักฐาน

4.3 รวบรวมร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ จัดทำสมุดบันทึกข้อมูลหลักฐานแสดงสมรรถนะและผลการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงและโดยอ้อม

4.4 การประเมินสมรรถนะ ผู้ประเมินศึกษาเอกสาร ตรวจสอบสมุดบันทึกและเลือกใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสม

4.5 การเทียบหน่วยกิตและรับรองคุณวุฒิ ผู้ผ่านการประเมินได้รับการเทียบคุณวุฒิเทียบโอนหน่วยการเรียนรู้และรับรองคุณวุฒิ หรืออาจมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อรับรองคุณวุฒิ

4.6 การแนะแนวหลังการประเมิน เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาตนเองและเพิ่มคุณวุฒิหรือช่องทางความก้าวหน้าในอนาคต

การดำเนินงานทั้ง 6 ขั้นตอน เน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้ขอรับการประเมินเป็นหลัก การประเมินและเทียบโอนแต่ละครั้งจะมีความยืดหยุ่นและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะความหลากหลายของผู้ขอรับการประเมิน และความต้องการของตลาดแรงงานเป็นหลัก

5. การเทียบประสบการณ์ในประเทศออสเตรเลีย

การเทียบประสบการณ์ในประเทศออสเตรเลียใช้คำว่า Recognition of Prior Learning หรือ RPL จะมีหน่วยงาน AVCC (Australian Vice-Chancellor Council) จะเป็นผู้กำหนดนโยบายการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน และแนวปฏิบัติให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งใช้เป็น

กรอบและแนวทางในการกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียนที่มีมาก่อน
สรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

- 5.1 การส่งเสริมการเทียบโอน โดยการให้ข้อมูลแก่กลุ่มเป้าหมาย
- 5.2 การสนับสนุนและให้คำปรึกษาเบื้องต้น โดยให้คำแนะนำปรึกษาแก่นายจ้าง
พนักงานเกี่ยวกับมาตรฐาน สมรรถนะ และผลการเรียนรู้
- 5.3 การเตรียมการประเมิน ผู้ขอรับการประเมินกรอกข้อมูลในใบสมัคร ผู้ประเมิน
เตรียมการด้านหลักสูตร และเทคนิควิธีการประเมิน
- 5.4 การประเมิน ทำการตรวจสอบหลักฐาน สัมภาษณ์ และอนุมัติผลการเทียบโอน
- 5.5 การให้ข้อมูลย้อนกลับ และให้คำปรึกษาหลังการประเมิน แจ้งผลการประเมิน
และให้คำปรึกษา เพื่อพัฒนาตนเอง
- 5.6 การบันทึกผลและการเทียบวุฒิ ดำเนินการเทียบผลการประเมินเป็นผลการ
เรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ และคุณวุฒิ
- 5.7 การอุทธรณ์ ผู้ประเมินมีสิทธิสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการ และผลการ
ประเมินและสามารถเลือกวิธีการอื่น ได้กรณีที่ไม่ผ่านการประเมิน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนทร ยุทธชนะ (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนสายวิชาชีพ
ระหว่างการศึกษาตามอัธยาศัยกับการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน ผล
การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนมี 3 รูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบ
ประกอบด้วย รูปแบบย่อย 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างการศึกษาตามอัธยาศัยกับการศึกษาใน
ระบบ
 - 1.1 การเทียบโอนผลการเรียนโดยหน่วยงานกลางเป็นผู้ประเมิน
 - 1.2 การเทียบโอนผลการเรียนโดยสถานศึกษาเป็นผู้ประเมิน
2. รูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างการศึกษาตามอัธยาศัยกับการศึกษานอก
ระบบ

- 2.1 การเทียบโอนผลการเรียนโดยหน่วยงานกลางเป็นผู้ประเมิน
- 2.2 การเทียบโอนผลการเรียนโดยสถานศึกษาเป็นผู้ประเมิน
3. รูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างการศึกษาจากระบบกับการศึกษาในระบบ
 - 3.1 การเทียบโอนผลการเรียนโดยหน่วยงานกลางเป็นผู้ประเมิน
 - 3.2 การเทียบโอนผลการเรียนโดยสถานศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการและสถานศึกษาร่วมกันประเมิน

นอกจากนี้มียุทธศาสตร์ประกอบที่สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับรูปแบบการเทียบโอนผลการเรียน คือ การฝึกอบรมทางการศึกษานอกระบบเพื่อการเทียบโอนผลการเรียน การประเมินมาตรฐานทักษะวิชาชีพและการประกันคุณภาพและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ถึงความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนไปปฏิบัติ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน มีความเห็นว่า รูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนมีประโยชน์และความเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติ

พอรุ่ง ดวงแก้ว (2548) ได้ศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับรูปแบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อลดการเรียนเพื่อลดการเรียนซ้ำในรายวิชา/กลุ่มวิชาที่เรียนผ่านมาแล้ว กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถานศึกษาที่ขอเทียบโอนผลการเรียนและผ่านการเรียนในรายวิชา/กลุ่มวิชามาแล้วในหลักสูตรเก่า แล้วเทียบไปสู่หลักสูตรใหม่ ส่วนสถานศึกษาอาจแต่งตั้งคณะกรรมการการเทียบโอนผลการเรียนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำวิชาและผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้รายวิชาที่ขอเทียบโอนต้องได้ระดับคะแนน 2 ขึ้นไป และเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60 จำนวนหน่วยกิตจึงไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผลการเทียบโอนผลการเรียนสามารถนำไปยกเว้นการเรียนในรายวิชานั้น 2) วัตถุประสงค์ของการประเมินเทียบโอนประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมกระบวนการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีหลักฐานแสดงความรู้และประสบการณ์วิชาชีพมาก่อนไม่น้อยกว่า 2 ปี ส่วนสถานศึกษาจะจัดให้มีที่ปรึกษามีหน้าที่ตรวจสอบความรู้หรือประสบการณ์ ได้แก่ ใบสำคัญ

วุฒิบัตร เกียรติบัตร หนังสือรับรอง แฟ้มสะสมผลงาน บันทึกประจำวัน โฉมและรางวัลต่าง ๆ เป็นต้น การประเมินจะจัดในรูปของรูปคณะกรรมการ สำหรับผลการประเมินผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปขอยกเว้นการเรียนรายวิชาในหลักสูตร

นงคราญ รัชดาธิกุล (2550) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาแบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ พบว่า 1) นักศึกษาที่ศึกษาแบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน และนักศึกษาที่มีระดับความรู้เดิมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี กับ 6-9 ปี และนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-9 ปี กับ 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

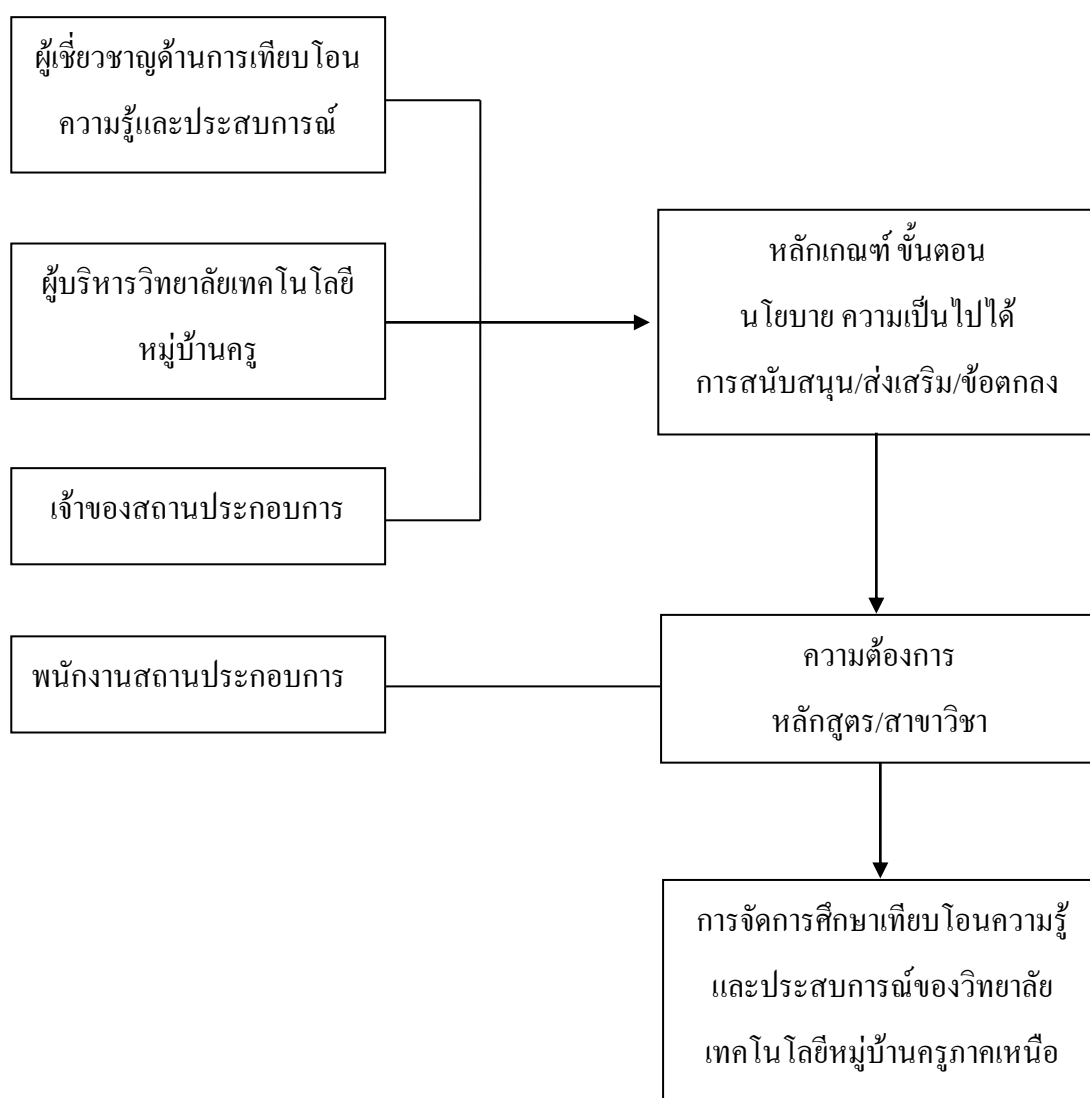
จุฑารัตน์ เนวะมาศย์ (2551) ศึกษาการประเมินการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ของวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า 1) วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร มีความพร้อมของปัจจัยในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ด้านกระบวนการดำเนินงานมีการปฏิบัติในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ และนักเรียนนักศึกษามีปัญหาอุปสรรคในด้านงบประมาณ ได้แก่ การจัดงบประมาณในการดำเนินงานด้านการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอ ด้านบุคลากร ได้แก่ ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์โดยตรง ด้านวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ ไม่มีเอกสาร/คู่มือการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนนักศึกษา การประชาสัมพันธ์การสมัครเข้ารับการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ไม่ทั่วถึง

พรรณี ขอบบัวคลี่ (2551) ศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์อาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546 สาขาอุตสาหกรรม

ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550 วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง พบว่า การประเมินด้านบริบท ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างาน และหัวหน้าแผนก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาจัดทำเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ขอบเขตและวิธีการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มเป้าหมาย

ผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. ผู้บริหารวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
3. เจ้าของสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำพูน โดยกำหนดขนาดกลุ่มผู้ประกอบการจำนวนไม่ต่ำกว่า 10 คน มีเกณฑ์การเลือกคือ เป็นสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี มีพนักงานมากกว่า 100 คน
4. พนักงานในสถานประกอบการ จังหวัดลำพูน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริงทั้งหมดจึงกำหนดขนาดกลุ่มเป้าหมายจำนวน 400 คน ตามตารางการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541: 57) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้จำแนกข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้ 2 ลักษณะคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโดยตรงจากผู้ให้ข้อมูลหลักและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์และสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ บทความ ตำรา บันทึกร ฎหมาย และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครู และเจ้าของสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำพูน
2. แบบสอบถาม สำหรับพนักงานในสถานประกอบการ จังหวัดลำพูน

การรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมชี้แจง/อธิบายถึงความสำคัญและจุดประสงค์ของการวิจัย และขออนุญาตสัมภาษณ์
3. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวันเวลาที่ตกลงนัดหมาย
4. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ หากขาดความสมบูรณ์ ไม่มีความสอดคล้องหรือบกพร่องในประเด็นใดผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม
5. นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ แยกประเด็น แล้วนำไปวิเคราะห์ต่อไป

แบบสอบถาม

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล โดยชี้แจง / อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้พนักงานในสถานประกอบการจังหวัดลำพูน
3. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม หากข้อมูลขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากการวิจัยนำมาวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2. ข้อมูลจากการสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง วรรณสูตร, 2543: 70)

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าบุคคลที่มาขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ เจตคติ รวมทั้งกิจนิสัยตามสมรรถนะตรงตามรายวิชา กลุ่มวิชาที่ขอเทียบหรือไม่ โดยต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ จึงสามารถเทียบเป็นหน่วยกิตได้ และได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชานั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแนวทางการจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ
2. เป็นทางเลือกในการพิจารณาตัดสินใจสำหรับผู้บริหารในการเปิดหลักสูตร การจัดการศึกษาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ประมาณ 3 เดือน (กรกฎาคม – กันยายน 2554)

เอกสารอ้างอิง

- จุฑารัตน์ เนวะมาศย์. (2551). การประเมินการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ของวิทยาลัย
สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นงคราญ รัชดาธิกุล. (2550). ความคิดเห็นของนักศึกษาแบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ที่มี
ต่อการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค
ประจวบคีรีขันธ์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประคอง กรรณสูตร. (2543). สถิติเพื่อการวิจัย คำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณี ขอบบัวคดี. (2551). การประเมินการจัดการเรียนการสอนระบบเทียบโอนความรู้และ
ประสบการณ์อาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546 สาขา
อุตสาหกรรม ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550. วิทยานิพนธ์: วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง.
- พรุ่ง ดวงแก้ว. (2548). การศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับรูปแบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
วิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนทร ยุทธชนะ. (2545). การพัฒนารูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนสายอาชีพระหว่างการศึกษา
ตามอรรถศาสตร์กับการศึกษาในระบบโรงเรียน และการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2554). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)**. เอกสารอินเทอร์เน็ต แหล่งที่มา:

<http://bsq.vec.go.th/course/course.html>. (วันที่ 18 กรกฎาคม 2554).

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2554). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546**. เอกสารอินเทอร์เน็ต แหล่งที่มา:

<http://bsq.vec.go.th/course/course.html>. (วันที่ 18 กรกฎาคม 2554).

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2547). **รายงานการศึกษารูปแบบการเทียบโอนประสบการณ์อาชีพเข้าสู่ระบบคุณวุฒิวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2548). **แนวทางการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ งานอาชีพเข้าสู่หน่วยกิต หลักสูตรประกาศนียบัตรและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551**.

เริงจิตร มีลาภสม. (2554). **หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการอาชีวศึกษา ด้วยวิธีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์งานอาชีพ และ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดการอาชีวศึกษานอกสถานศึกษา**. แหล่งที่มา เอกสารอินเทอร์เน็ต ที่อยู่ <http://bsq.vec.go.th/news> (วันที่ 8 กรกฎาคม 2554)